

[Ib Thyregod.]

delsministerens egen afgørelse efter lovforslagets kapitel XI, punkt 1, stk. 2. Også for kemiske midler skal der ske en udvidelse, men jeg skal ikke komme nærmere ind på dette spørgsmål.

Nyhedskravet i § 2 finder jeg velovervejeth.

Bestemmelsen i § 3 om detailkøberen, der er i god tro, forekommer mig at være noget tvivlsomt formuleret, men det kan jeg komme tilbage til.

Med hensyn til bestemmelsen i § 6 om prioritetsretten i fremmede lande finder jeg det meget væsentligt, at man også med hensyn til dette spørgsmål får betingelserne fastlagt i loven og ikke henskyder det til en senere administrativ afgørelse.

Bestemmelsen i § 8 angår spørgsmålet om, hvilke myndigheder der skal træffe afgørelsen. Det er beklageligt så lang tid, der for øjeblikket går med behandlingen af patentsager, og når man tænker på det stigende antal opfindelser, vil der måske gå endnu længere tid. Derfor er det rimeligt, at man finder frem til en fremgangsmåde, som nedsætter behandlingstiden; det må både være i opfindernes og i virksomhedernes interesse. Derfor tror jeg, at den løsning, man har tænkt sig, nemlig at lade patentdirektoratet træffe afgørelsen i første instans og derefter lade et særligt ankenævn træffe afgørelsen i stedet for at lade en patentkommission og derefter et nævn træffe afgørelsen i hvert enkelt tilfælde, er heldig, men også her vil jeg rejse spørgsmålet om en fælles nordisk instans, som jeg allerede tidligere har omtalt i forbindelse med bestemmelserne i kapitel III, som jeg i øvrigt ikke nærmere skal komme tilbage til.

Jeg vil gerne omtale et par enkelte yderligere spørgsmål. Som nævnt i handelsministerens fremsættelse findes der bestemmelser om, at der efter sø- og handelsrettens bestemmelse kan tildeles tvangslicens, her tænker jeg navnlig på bestemmelsen i § 47, der går ud på, at der kan tildeles tvangs-

licens, hvor tungtvejende almene interesser taler derfor. Nu er dette udtryk „tungtvejende almene interesser“ et meget vidt begreb. Vi kender allerede fra grundloven begrebet almenvellet, som jo har kunnet strækkes meget vidt, og „tungtvejende almene interesser“ er i virkeligheden også meget ubestemt. Det skulle ikke være således, at blot fordi staten var interesseret i en opfindelse, skulle man kunne indføre en tvangslicens. Jeg er derfor betænkelig ved denne bestemmelse i § 47. Det forekommer mig, at den udvikling, der i øvrigt er tale om, hvor man går ind for patentering af lægemidler og fødevarer, netop går i modsat retning, hvorfor det i nogen grad er et spørgsmål, om denne bestemmelse er rimelig, som den er formuleret. Jeg er bekendt med, at monopoltilsynet er gået ind for en sådan bestemmelse, men jeg mener, at det er i og for sig ikke et monopoltilsynsspørgsmål; det er ikke et spørgsmål om monopollovgivningen, det er et spørgsmål om patentlovgivningen, og her mener jeg, at et sådant ubestemt kriterium vil være vanskeligt at arbejde med i praksis. Jeg tror, at bestemmelserne i § 47 og § 48 vil kunne give anledning til mange retssager.

Jeg kan således for dette første lovforslags vedkommende tilsige vor medvirken til en udvalgsbehandling, men jeg vil, som jeg allerede har fremhævet, stille mig kritisk med henblik på spørgsmålet om den koordinering, som absolut er nødvendig set i forhold til den nuværende og fremtidige europæiske lovgivning; det er meget vigtigt, at dette bliver inkorporeret i de forhandlinger, som skal foregå i folketingsudvalget. Vi står til en vis grad over for et skisma her med hensyn til det nordiske samarbejde. Det nordiske samarbejde har hidtil i alle retninger virket tilfredsstillende, men med henblik på fællesmarkedsudviklingen er det klart, at erhvervslivets specielle forhold må tilpasses også den kommende europæiske udvikling.

Ud over dette er der to andre lovforslag til behandling; det er lovforslaget ved-